

Dúsgazdag és szegény Lázár Lk 16 19-31

A gazdag emberről nem sokat tudunk. Még a nevét sem mondja meg nekünk Jézus. Azt mondja, hogy volt egy gazdag ember, nap mint nap, mert megtehetette, pedig ez abban a korban sem volt általános, bíborba és patyolatba öltözött.

Pazarolhatott, mert még ha ezt is tette.

Jézus ott mond mindig a legtöbbet, amikor valakiről vagy valamiről nem mond semmit sem. Személytelenül beszél erről a gazdag emberről.

Manapság listák jelennek meg minden évben arról, hogy ki a leggazdagabb ember a világon, s ott olvashatjuk a neveket is. Úgy tűnik, Isten előtt más a mérce, s más a fontos. Ennek a gazdagnak a nevét nem olvassuk sehol. Még azon a listán sem, amelyik pedig a legfontosabb ezen a világon, az Élet könyvében sincs benne ennek a gazdagnak a neve.

Jézus tehát nem mondja meg a nevét, mert előtte ez az ember senki sem volt. Nem számított, nem volt lényeges. Az életvitele volt az istene, ezért az Élet könyvében nem volt benne a neve.

A koldusnak ismerjük a nevét. Megmondja Jézus. Lázárnak hívták. Ez azt jelenti, lefordítva: akin csak egyedül az Isten segít.

Így olvassuk, hogy ott volt nap, mint nap a gazdag előtt, tehát látta a gazdag.

Olyan helyen feküdt ez a beteg ember, ahol nem lehetett kikerülni, a két kapu közötti átjáróban. Bement a gazdag a külső kapun a házába, ami általában mindig nyitva volt. Ott feküdt a folyosón ez az ember. Vagy ki kellett kerülnie, vagy ami még rosszabb, át kellett lépnie rajta, ha úgy feküdt, ahhoz, hogy ő és gazdag vendégei bemehessenek a lakomákra. Kikerülték és átléptek rajta nap, mint nap.

Nem az volt ennek az embernek a bűne, hogy gazdag volt. Az a bűn, ha valaki megtehetne valamit, de nem teszi meg.

Az sem volt bűn, hogy vendégeket hívott, lakomát rendezett, és jól érezték magukat. Ez nem bűn. A bűn az, hogy mulasztott abban, amit az Isten rábízott. Isten elé helyezte ezt az embert. Felelős volt tehát a gazdag, és felelőtlené vált gazdagsága miatt.

Pontosan úgy, ahogyan Ádám is felelt Éváért az Édenkertben, és nem akadályozta meg Évát abban, hogy szakítson a gyümölcsből, ezért mind a ketten elbuktak. Hány ilyen családfő van, aki nem felelős a családjáért, aki nem vállalja fel a felelősséget, aki gyermek, és nem felnőtt férfi. Kibújik a felelőség alól. Inkább vállalja a "papucs" szerepet, azt, hogy valaki más vezet majd a családban, de ő nem hajlandó a nehézségeket, az igát a nyakába venni, és eltorzul az egész család.

A gazdag is tudhatta, hogy ott van a kapu előtt a Lázárja, de ő átlépte és megkerülte, mert nem akarta felvenni a felelősséget. De nem veszi észre, mert nem akarja meglátni. Ez a szándékos mulasztás volt a gazdag bűne.

A szív, amelyik figyel az Istenre, észreveszi, aki pedig önmagával van tele, s magával van elfoglalva, vagy valaki mással, az nem fogja észrevenni, hogy mit kér, mit kíván tőle Isten.

Jár templomba, olvassa az igét, imádkozik, csak éppen a szíve hűlt ki, ezért nem veszi fel a felelősséget, nem veszi észre a feladatot, mert kihűlt a szíve Isten ügye iránt. Megkövesedett a szíve.

Meghalt Lázár és az angyalok felvitték Ábrahámhoz. Meghalt a gazdag, és eltemették.

Ábrahám kebele az ószövetségi gondolkodás szerint, teológia szerint ezt jelenti. Meghalt a gazdag, a névtelen, és eltemették. Biztosan sokan voltak a temetésén.

S Lázár még itt is látszólag rosszabbul járt. Miért? Mert ő hal meg elsőnek. Ennyire nincs igazság a földön? Nem ez a szívtelen gazdag? Nem. A fekélyes, beteg Lázár hal meg elsőnek. Látszólag még itt is rosszabbul járt. Előbb halt meg, mint amaz.

Lázár szó szerint az utca porában feküdt, most pedig ott van Isten színe előtt, Istennel. A gazdagot pedig csak úgy - így olvassuk - eltemették.

Meghal a gazdag, és úgy ébred fel, olyan állapotban, amire korábban azt mondta, hogy nincs. Pokol nincs. Ezt csak az egyház meg a papok találták ki, hogy szegény embereket ijesztgessék az ördöggel meg a pokollal.

Egyszerűen oda került, ahova a jegye szólt. Az Isten nélküli élet következménye a pokol. Oda szólt a jegye. Oda váltott jegyet. Oda is került. Mi ebben az igazságtalanság?

Itt a földön dől el minden kérdésben az, hova kerülünk. Itt lehet változtatni, odaát nem.

Érdekes módon ott egyből megismeri Lázárt. Itt átlépett rajta. Ott Lázárt kéri, hogy segítsen rajta. Itt miért nem ismerte meg?. A földön nem akart róla hallani, és nem tudott róla semmit sem.

El hisszük-e azt, amit a Szentírás tanít? Minden szavát, az elsőtől az utolsóig.

Vannak Lázárjaink, akik koldulnak. Nem feltétlenül fekszenek az ajtónk előtt, de kéri a szeretetünket, ha nincs bennünk, üresek vagyunk. Kéri a megértésünket, egy simogatást, egy jó szót, lehet néha pénzt vagy ételt, ez is előfordulhat. Mi a helyzet a mi mulasztásos bűneinkkel? Mi a mi legnagyobb gazdagságunk?